

ه- وبيّن آل محمد (ص) وصفه الجسدي [١٢٥]:

هـ- آل محمد (ع) ویژگی‌های جسمی او را بیان نمودند [126]:

71. النعماني: [3- حدثنا أبو سليمان أحمد بن هوزة، قال: حدثنا إبراهيم بن إسحاق النهاوندي، قال: حدثنا عبد الله بن حماد الأنصاري، قال: حدثنا عبد الله بن بكير، عن حمران بن أعين، قال: قلت لأبي جعفر الباقر (ع): جعلت فداك، إني قد دخلت المدينة وفي حقوي هميان فيه ألف دينار، وقد أعطيت الله عهداً أنني أنفقها ببابك ديناراً ديناراً، أو تجيبني فيما أسألك عنه. فقال: يا حمران، سل تجب، ولا تنفق دنائرك. فقلت: سألتك بقرابتك من رسول الله (ص) أنت صاحب هذا الأمر والقائم به؟ قال: لا. قلت: فمن هو، بأبي أنت وأمي؟ فقال: ذاك المشرب حمرة، الغائر العينين، المشرف الحاجبين، العريض ما بين المنكبين، برأسه حزاز، وبوجهه أثر، رحم الله موسى] الغيبة: ص ٢٢٣.

71- نعمانی: حمران بن اعین می گوید: به امام باقر (ع) عرض کردم: فدایتان شوم، من وارد مدینه شدم در حالی که کیسه‌ی چرمینی به کمر دارم. در آن هزار دینار بود و با خدا عهد بستم که آن را دینار دینار جلوی در شما انفاق کنم، یا این که پاسخ سؤال من را بدهی. فرمود: «ای حمران، سؤال کن تا پاسخت را دریافت کنی و دینارهای خود را انفاق نکن». (حمران می گوید) عرض کردم: از شما به جهت نزدیکی تان به رسول الله (ص) می پرسم، شما صاحب الأمر و قائم آن هستید؟ فرمود: «خیر»، عرض نمودم: پدر و مادرم به فدایتان، پس چه فردی است؟ فرمود: «او فردی است که سرخ و سفید است، چشمانی فرو رفته دارد، ابروانی پرپشت دارد، میان شانته‌هایش پهن است، بر سر ایشان حزاز (شوره) است، و در صورت ایشان نشانه‌ای است؛ خدا موسی را پیامرزد». (غیبت: ص ٢٢٣)

72. الصفار: [56- حدثنا إبراهيم بن هاشم عن أبي عبد الله البرقي عن أحمد بن محمد بن أبي نصر وغيره عن أبي أيوب الحذاء عن أبي بصير عن أبي عبد الله (ع) قال قلت له: جعلت فداك إني أريد أن ألمس صدرك فقال: افعل، فمسست صدره ومناكبه، فقال: ولم يا أبا محمد، فقلت: جعلت فداك إني سمعت أباك وهو يقول: إن

القائم واسع الصدر مسترسل المنكبين عريض ما بينهما، فقال: يا [أبا] محمد إنَّ أبي لبس درع رسول الله (ص) وكانت تستخب [بصائر الدرجات: ٢٠٨ - ٢٠٩].

72- صفار: ابو بصير می گوید: به امام صادق (ع) عرض کردم: فدایتان شوم، می خواهم سینه ی شما را لمس کنم. فرمود: «بفرمایید». (ابوبصیر می گوید:) سینه و شانه هایش را لمس نمودم. فرمود: «ای ابا محمد، چرا؟» عرض کردم: فدایتان شوم، من از پدرتان شنیدم که فرمودند: سینه و شانه های قائم (ع) فراخ و گشاده است، و مابین شانه هایش گشاده است. فرمود: «پدرم، زره رسول الله (ص) را می پوشید و اندازه ی ایشان بود». (بصائر الدرجات: ص ٢٠٨ و ٢٠٩)

وبهذا ظهر أنَّ المهدي الأول:

- اسمه: أحمد.
- نسبه: من آل محمد، ومن ولد رسول الله (ص) وعلي وفاطمة (عليهما السلام).
- مسكنه: البصرة.
- وصفه الجسدي: غائر العينين، مشرف الحاجبين، عريض ما بين المنكبين ... الخ.
- مبدأ حركته الالهية: المشرق، وهو قائد الرايات السود الممهدة للامام المهدي (ع).
- ألقابه: صاحب الأمر والقائم به واليماني الموعود.
- مقامه: خليفة من خلفاء الله وإمام من أئمة أهل البيت (ع).
- وهي ذاتها الصفات التي رواها أهل السنة للمهدي الذي ينتظرون ولادته في آخر الزمان، وهذا بعض ما ورد في كتبهم:

به این ترتیب، روشن شد که مهدی اول:

- نامش: احمد.

- نَسَبش: از آل محمد (ع) و از فرزندان رسول الله (ص) و علی (ع) و فاطمه (س).

- محل سکونتش: بصره.

- توصیف جسمی اش: چشمان فرورفته، ابروهای پرپشت، مابین شانه‌هایش پهن.... الخ.

- آغاز حرکت الهی او: از مشرق و او فرماندهی پرچم‌های سیاه امام مهدی (ع) است.

- لقب‌های او: صاحب الأمر، قائم و یمانی موعود.

- مقام او: خلیفه‌ای از خلفای الهی و امامی از امامان اهل بیت (ع).

و اینها، ویژگی‌هایی است که اهل سنت، برای مهدی (ع) همان فردی که در آخرالزمان منتظر تولد ایشان هستند ذکر کردند. بعضی از روایاتی که در کتاب‌های آنها آمده است:

[125] - واضح أنّ الامام المهدي (ع) شبيه جده رسول الله (ص) وكان أبيض اللون معتدل الطول أزج الحاجبين ... الخ مما ذكرته الروايات، وهي ليست الأوصاف المذكورة في هذه الروايات.

[126] - روشن است که امام مهدی (ع) شبیه جدشان، رسول الله (ص) هستند. رنگ (پوستشان) سفید است، و قدّ متوسطی دارند، ابروهای پرپشت.... الخ و مطالب دیگری که روایات ذکر نموده‌اند، و این ویژگی‌هایی که در این روایات ذکر شده است، نمی‌باشند.